

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že tím, že odmítla vypočítat a poskytnout Komisi vlastní zdroje dlužné na základě dovozu zařízení a materiálu k výlučně vojenskému použití v období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002 včetně a zaplatit příslušné úroky z prodlení, Portugalská republika nesplnila povinnosti které pro ni vyplývají článků 2, 9, 10 a 11 nařízení č. 1552/89 ⁽¹⁾, pokud jde o období od 1. ledna 1998 do 30. května 2000 včetně a od tohoto dne povinnosti, které pro ni vyplývají z nařízení č. 1150/2000 ⁽²⁾.
- uložil Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Komise se domnívá, že článek 296 ES neumožňuje, aby členský stát osvobodil od cla dovoz vojenského materiálu, neboť vybírání takového cla není možné považovat za ohrožení základních zájmů bezpečnosti daného členského státu.

Vzhledem k tomu, že portugalské orgány neuvedly konkrétní argumenty, které by odůvodnily potřebu vynětí z působnosti celních předpisů z důvodu zajištění ochrany základních zájmů bezpečnosti státu, Komise se domnívá, že portugalské orgány nesplnily povinnosti, které pro ně vyplývají z článku 26 ES, článku 20 celního kodexu Společenství ⁽³⁾ a následně ze společného celního sazebníku.

Nelze tolerovat, aby členský stát nesplnil povinnosti vyplývající pro něj se solidárního spolufinancování rozpočtu Společenství a hájil se potřebou nižších nákladů na financování svých vojenských výdajů.

V případě porušení stanovených norem musí nést následné hospodářské následky všechny členské státy, neboť v takovém případě se uplatní mechanismus kompenzace nedostačujících tradičních vlastních zdrojů a DPH prostřednictvím použití příjmů z „HDP“. Dodržování zásady řádného finančního hospodaření a respektování základních pojmů spravedlnosti a zodpovědnosti zavazuje členské státy, které způsobily nižší dostupibilitu vlastních zdrojů, než jaká je požadována, aby jednotlivě převzaly odpovědnost za následky, které z toho plynou pro rozpočet Společenství, a aby tedy zaplatily částky, které v důsledku uvedených porušení nebyly zaplacený.

Uvedené nesplnění povinností trvalo až do dne 31. prosince 2002, neboť nařízení č. 150/2003 ⁽⁴⁾ se používá ode dne 1. ledna 2003. Pouze od uvedeného data umožňuje uvedené nařízení za stanovených podmínek pozastavit clo dlužné na základě dovozu určitých zbraní a vojenského zařízení.

Portugalské orgány měly provést snížení cla v souladu s ustanoveními celního kodexu Společenství, která se týkají předmětných dovozů, a rovněž měly ověřit a poskytnout Komisi z nich plynoucí vlastní zdroje, v souladu s články 2, 9, 10 a 11 nařízení č. 1552/89 a odpovídajícími ustanoveními nařízení č. 1150/2000. Vzhledem k tomu, že byly porušeny celní předpisy, musí být Společenství přiznána částka, která odpovídá nezaplaceným vlastním zdrojům. K této částce je třeba připočítat úroky z prodlení stanovené článkem 11 nařízení č. 1150/2000.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (*neoficiální překlad*) (Úř. věst. L 155, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 130, s. 1)

⁽³⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 150/2003 ze dne 21. ledna 2003 o pozastavení dovozního cla pro některé zbraně a vojenskou výzbroj (Úř. věst. L 25, s. 1).

Žaloba podaná dne 27. ledna 2006 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království

(Věc C-42/06)

(2006/C 74/15)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla dne 27. ledna 2006 předložena žaloba směřující proti Belgickému království podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou B. Stromskym, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Belgické království tím, že v regionu Bruxelles-Capitale zavedlo systém schvalování fyzických nebo právnických osob, které vyrábějí nebo distribuují vaky určené ke sběru odpadů, jehož prováděcí pravidla porušují zásadu proporcionality, nesplnilo povinnosti, jež pro něj vyplývají z článků 28 a 30 Smlouvy o ES;

— uložil Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Schvalování fyzických či právnických osob, které vyrábějí nebo distribuují vaky určené ke sběru odpadů, neupravuje žádný právní předpis Společenství.

Za těchto podmínek musí být vnitrostátní právní úprava, která stanoví schvalování fyzických a právnických osob, jež vyrábějí nebo distribuují vaky určené ke sběru odpadů, posuzována s ohledem na články 28 až 30 Smlouvy o založení Evropského společenství.

Podle judikatury Soudního dvora může takové předchozí povolovací řízení, jaké je stanoveno článkem 10a nařízení regionu Bruxelles-Capitale ze dne 15. července 1993 o odstraňování a sběru odpadů, omezit volný pohyb zboží.

Aby bylo přitom takové předchozí povolovací řízení s ohledem na základní svobodu volného pohybu zboží odůvodněno, musí sledovat cíl obecného zájmu uznávaný právem Společenství a být v souladu se zásadou proporcionality, musí být tedy způsobilé k uskutečnění sledovaného cíle, a nesmí jít nad to, co je nezbytné pro jeho dosažení.

Komise může shledat, že schvalovací řízení může sledovat cíle obecného zájmu ochrany zdraví pracovníků a životního prostředí.

Nicméně Komise se domnívá, že v projednávaném případě podmínky schvalovacího řízení uvedeného v článku 10a nařízení porušují zásadu proporcionality z důvodu, že není snadno přístupné.

Žaloba podaná dne 30/01/2006 Komisí Evropských společenství proti České republice

(Věc C-46/06)

(2006/C 74/16)

(Jednací jazyk: čeština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 30. ledna 2006 žaloba směřující proti České republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou L. Jelínkem a W.

Wilsem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že nepřijetím veškerých právních a správních předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES⁽¹⁾ ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, nebo v každém případě jejich nesdělením Komisi nesplnila Česká republika povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 3 odst. 3, čl. 6 odst. 1 v souvislosti s tímto: „*jakýchkoliv účinných technologických prostředků, které dotyčná osoba provádí s vědomím, že takový cíl sleduje, nebo existují-li o této skutečnosti opodstatněné důkazy*“, čl. 6 odst. 3, čl. 6 odst. 4 prvního, čtvrtého a pátého pododstavce, čl. 7 odst. 1 druhého pododstavce, čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 2 v souvislosti s tímto: „*tak zařízení, výrobků nebo součástí uvedených v čl. 6 odst. 2*“, čl. 8 odst. 3, čl. 10 odst. 1 a čl. 11 odst. 2 uvedené směrnice;

2. uložil České republice úhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 1. května 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 167, s. 10

Žaloba podaná dne 1. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Španělskému království

(Věc C-52/06)

(2006/C 74/17)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 1. února 2006 žaloba směřující proti Španělskému království podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou F. Simo-netti a S. Pardo Quintillán, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.